

מ"ת 16512/06/14 - מדינת ישראל נגד י.א.

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 16512-06-14 מדינת ישראל נ' א' (עציר)

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	י.א. (עציר)

עו"ד הדס חלפון

עו"ד מלי אטיאס

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב י.א. יליד 1991 מהעיר קרית מלאכי. נעצר ביום 2/6/14 וכתב אישום הוגש נגדו לבית משפט זה ביום 10/6/14.

כתב האישום:

המשיב הואשם בשרשרת אירועים שארעו החל מתחילת השנה, בינו ובין הגב' ת.ב. שעימה היה באותו זמן במערכת יחסים אשר כללה יחסי חברות, ללא ניהול משק בית משותף.

כתב האישום מורכב משרשרת של אירועים ובהם מסרונים בעלי אופי מאיים, כליאת שווא, אירועי אלימות הכוללים קריעת בגדים, הפלה על הרצפה, בעיטה בגב ודריכה על גבה, חסימת פיה באמצעות בגד, חניקה, שפיכת אקונומיקה ומסיר שומנים על גופה של המתלוננת וכן מכות הגורמות חבלה.

הצדדים טענו לעניין ראיות לכאורה, ובעניין זה מכריע בית המשפט על פי הראיות הבאות:

אמרתה של המתלוננת מיום 2/6/14 כוללת את פרטי כתב האישום (שורות 14-17, שורות 20-24, שורות

57-69, שורות 92-97).

באמרה זו עולים גם האירועים החמורים של התקיפה הפיזית ובעיקר האירוע החמור של שפיכת האקונומיקה והחומר המסוכן, מסיר השומנים "סנט מוריץ".

בעניין אמרה זו קיבלתי את טענת הסנגורית כי אין ראיות לכאורה לאישום בכליאת שווא, וכי אין כל סבירות שניתן יהיה לכלוא אדם מבוגר במכונית על ידי נעילתו ברכב ונטילת המפתחות. הרכב הינו מסוג יונדאי אלנטרה וניתן ככל המכוניות לפתיחה מתוכו.

יתר הראיות מתחזקות באמרותיהם של דמויות בחייה של המתלוננת, להם סיפרה את הדברים, כאשר המתלוננת מוסרת מספר הסברים סבירים מדוע התעכבה ומדוע כבשה את תלונותיה משך זמן מסויים.

בין אלה ניתן למנות את אמרות א.ב. לעניין שפיכת החומרים המסוכנים על המתלוננת, מיום 2/6/14 (שורות 13,14, שורות 38,39, שורה 48) כאשר אמרות אלה מאשרות חלק מתלונותיה של המתלוננת.

אמרת ח.ב. מיום 3/6/14 (שורות 9,10), אמרת מ.א. מיום 4/6/14 (שורות 10-13) לעניין שפיכת החומרים המסוכנים על גופה של המתלוננת, ושורה 21 לעניין החבלות.

אמרת מ.א. מיום 5/6/14, לעניין החבלות ולעניין ההטרדות, אלא שאמרה זו סותרת את טענת האיומים ומכרסמת בטענת האיומים של המתלוננת.

אמרת פ.ב. מיום 5/6/14 שורות 13,14, ולעניין אירוע החומרים המסוכנים, שורות 24,25.

נתתי דעתי לאמרותיו של המשיב, בשניים מהם שמר על זכות השתיקה, וגם באחרות מתגלה מערכת יחסים טעונה בינו לבין המתלוננת.

בעניין נטילת הרכב, אכן המשיב נטל את הרכב וייתכן אף כי עשה זאת ללא רשות, אך מטבע הדברים כאשר מדובר בבני זוג שהיו קרובים עד לאירועי הסכסוך, ולאור הסבריו של המשיב, לא ניתן לומר כי מתקיים סיכוי סביר להרשעה בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונטישתו.

צילומי המסרונים שהוצגו מחזקים את חומר הראיות במידת מה.

אשר על כן לא אוכל לשלול כי יש סיכוי סביר להרשעה בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג.

מצאתי כי יש ספק מובנה בסיכוי הסביר להרשעה בעבירות של כליאת שווא ושימוש ברכב ללא רשות ונטישתו.

לאחר הפסקה וטיעוני הצדדים:

ניתן המשך ההחלטה בעניין המשך מעצר וחלופה.

עילת מעצר:

מעשיו של המשיב מגלמים מסוכנות לא מבוטלת, בפרט הדברים אמורים בהכאת המתלוננת, גרימת חבלות, ומעל הכל באירוע שבו שפך לכאורה המשיב אקונומיקה וחומר מסיר שומנים "סנט מוריץ" על גופה של המתלוננת בעודה במקלחת.

עברו הפלילי של המשיב מכביד והוא כולל עבירות קשות וחמורות, רלבנטיות ממין העניין וממין הזמן וכן מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו.

המשיב הורשע ב- 4 עבירות של איומים, 2 עבירות של תקיפה, לרבות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, הפרעת שוטר ו- 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית (2012).

המשיב הורשע בהיזק לרכוש במזיד (2011) איומים והעלבת עובד ציבור (2011), 2 ניסיונות לשוד מזויין ועבירות נלוות (2011), הפרעת שוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית (2010), תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותגרה במקום ציבורי (נוער 2009).

יש לזכור כי עבר פלילי זה הינו עברו של משיב אשר נולד ביום 1991. עבר פלילי זה משליך היטב על מסוכנותו של המשיב, ויחד עם המעשים שנעשו, וקיומו של מאסר מותנה תלוי ועומד מבסס מסוכנות ברמה שכזו, אשר איננה מאפשרת את שחרורו של המשיב בטרם יינתן בעניינו בדיקה מושכלת ומקצועית של מסוכנות והתאמה של חלופת המעצר, ויכולתה לאיין מסוכנות זו.

התוצאה היא כי אני מורה על בדיקתו של המשיב והגשת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

התיק נקבע לדיון לאחר קבלת תסקיר ליום 3/7/14 בשעה 08:30.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקירו עד למועד הדיון הנדחה.

העתק מהחלטתי בדחיפות לשירות המבחן.

המשיב יהיה עצור עד החלטה אחרת.

המשיב יובא באמצעות ליווי נחשון.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, בנוכחות הצדדים.